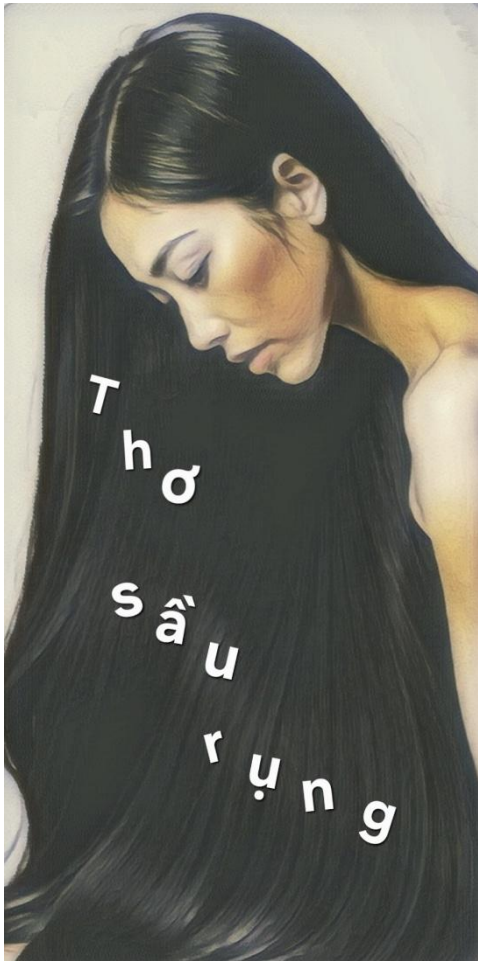

LƯU TRỌNG LƯ'

THƠ SẦU RỤNG

THƠ SẦU RỤNG

Vùng trăng từ độ lên ngôi,
Năm năm bến cũ em ngồi quay tơ.
Để tóc vương vãn thơ sầu rụng,
Mái tóc buồn thơ cũng buồn theo.
Năm năm tiếng lụa se đều...

POÈME DE LA TRISTESSE DÉCHUE

La lune à son apogée
Cinq ans depuis, au vieux quai
Assise là, à filer de la soie,
En laissant ta chevelure empêtrée
Dans les vers du triste poème échoué,
Voyant la chevelure attristée,
Le poème à son tour s'est senti affligé.
Cinq ans que le rouet tournait
Au même rythme régulier...
Les jours de froid, le vent s'est
engouffré
Entre arbres et fourrés
Doucement, plus légère la main
Doucement, plus légère la main
Des effluves provenant de la maison à
côté

Những ngày lạnh rớt, gió vèo trong cây.
Nhẹ bàn tay, nhẹ bàn tay,
Mùi hương hàng xóm bay đầy mái đông.
Nghiêng nghiêng mái tóc hương nồng,
Thời gian lặng rớt một dòng buồn tênh.

Lưu Trọng Lư

Ont envahi le toit à l'est.

La tête inclinée,

Tes cheveux parfumés,

Le temps y a déversé silencieusement

Un filet de tristesse en passant.

Traduction de **Nguyễn Thị Minh Châu**

(*Collège Français de Nha Trang*)

The Poem of Fallen Sorrow

The moonlight rose to its peak,
For five years, by the old wharf, you sat
weaving.

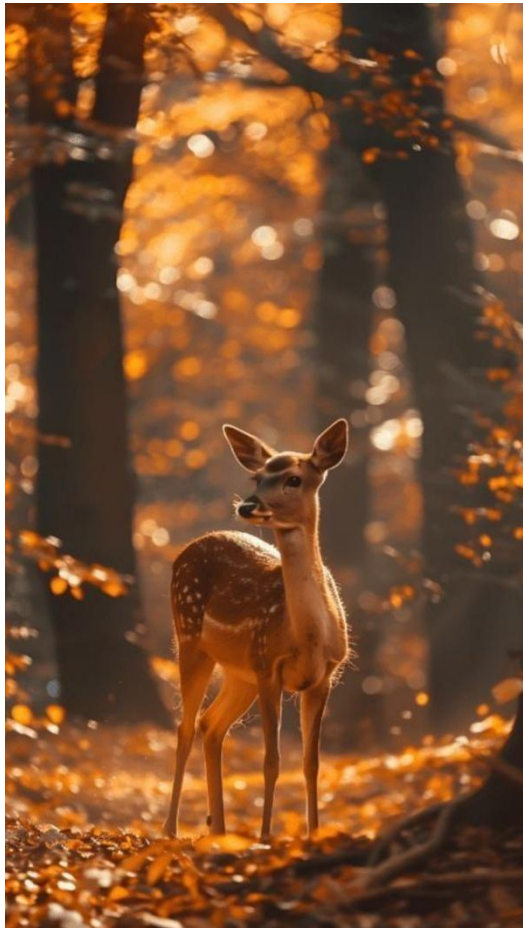
With your hair tangled in the poem of
sorrow falling,

	Your sad hair, too, was accompanied by sadness. For five years, the silk threads twirled gently... The cold days fell, the wind whispered through the trees. Softly, your hand, softly your hand, The scent from the neighbor's garden filled the winter rooftop. With your fragrant hair leaning gracefully, Time quietly passed, leaving behind a sorrowful stream. <i>This work was adapted into music by Pham Duy</i> <i>top 10 most beautiful poems by the poet LUU TRONG LU</i> mytour.vn
--	--

TIẾNG THU

TIẾNG THU	SONS D'AUTOMNE
<i>Tặng bạn Văn</i> Em không nghe mùa thu dưới trăng mờ thồn thức ? Em không nghe rạo rức	N'as-tu pas entendu les sanglots De l'Automne Sous la lumière blafarde de la lune ? À l'image du guerrier évoquée N'as-tu pas ressenti Le cœur de la veuve, si exalté ? N'as-tu pas écouté La forêt en automne,

hình ảnh kẻ chinh phu
trong lòng người cô phụ ?
Em không nghe rừng thu.
lá thu kêu xào xạc,
con nai vàng ngơ ngác
đạp trên lá vàng khô

Lưu Trọng Lư

Le bruissement des feuilles
mortes.
Éperdue, une biche et sous ses
pas,
Des feuilles sèches foulées.

Traduction de Nguyễn Thị Minh
Châu
(*Collège Français de Nha Trang*)

LA VOIX DE L'AUTOMNE

*Dương Đình Khuê & Nicole
Louis-Hénard*

N'entends-tu pas l'automne
Sangloter sous la lune voilée?
N'entends-tu pas vibrer
L'image du guerrier
Dans le cœur de son épouse
solitaire
N'entends-tu pas dans la forêt
automnale
Les feuilles d'automne
bruisantes
Et la biche jaune hésitante
Fouler les feuilles d'or sèches.

*Dương Đình Khuê & Nicole
Louis-Hénard*

**BULLETIN DE L'ÉCOLE
FRANÇAISE D'EXTRÊME-**

	ORIENT Aperçu sur la poésie vietnamienne de la décade pré- révolutionnaire THE SOUND OF AUTUMN Lưu Trọng Lư Don't you hear autumn? Beneath the dim moon, is your heart aching? Don't you feel the stirring The image of the soldier in battle In the heart of the forsaken lover? Don't you hear the autumn forest? The autumn leaves rustling in the breeze The golden deer stands bewildered Stepping on the dry yellow leaves? <i>The Sound of Autumn</i> top 10 most beautiful poems by the poet LUU TRONG LU mytour.vn
--	--

TÌNH ĐIÊN

TÌNH ĐIÊN <i>Tặng các bạn cũ và những ngày qua</i> Mười bảy xuân, em chưa biết sầu Mỗi tình đưa lại tự đâu đâu...	UN AMOUR FOU <i>Dédié à mes vieux camarades et à ces derniers jours</i> Dix-sept printemps
--	---

Em xinh, em đẹp, lòng anh trẻ,
 Đan díu cùng nhau giấc mộng đầu.
 Tình trong như nước biển trong xanh.
 Huyền ảo như giăng lợt kẽ màn,
 Phơi phới như hoa đùa nắng sớm,
 Rạt rào như sóng vỗ đêm thanh...

Sans connaître la couleur du chagrin
 L'amour est survenu de quelque part...
 Tu es belle,
 Mon coeur jeune,
 Ensemble, on va bercer notre tout premier rêve.
 L'amour aussi limpide que cette eau bleue de l'océan.
 Magique comme la lune qui s'est infiltrée
 À travers les volets
 Vibrant de joie de vivre à l'instar des fleurs
 Flirtant déjà à l'aube avec le soleil
 Bruissant comme les vagues dans le silence de la nuit...
 Ce jour-là, sous le pont, la lune d'automne a sombré
 Tu n'as pas arrêté
 De rire et de parler
 La nuit entière;
 Quand on aime
 On croit que l'amour durera toujours,
 Un amour pour mille ans
 Sans attendre les cheveux blancs...
 Jours, mois ainsi s'écoulent tranquillement, avec passion...
 À côté du pont, tant de feuilles mortes au rythme des saisons passées!

L'amour ne s'attendait pas
 À l'agonie du rêve...
 Un seul instant de malentendu
 Des regrets toute une vie
 L'un ira découvrir le monde
 L'autre, en ville.

Hôm ấy trăng thu rụng dưới cầu,
Em cười em nói suốt canh thâu;
Yêu nhau những tưởng yêu nhau mãi,
Tình đến muôn năm chữa bạc đầu...
Ngày tháng trôi xuôi với ái ân...
Bên cầu lá rụng đã bao lần!

Tình ái hay đâu mộng cuối giờ...
Nhằm nhau giây lát hận muôn đời
Kể ra: non nước, người thành thị,
Đôi ngả tình đi, người mỗi nơi.
Hôm nay ngồi ngóng ở bên song
Ta được tin ai mới lấy chồng
Cười chữa dứt câu, tình đã vội...

L'amour en deux directions
séparé,
Chacun de son côté.
Aujourd'hui, assis à la fenêtre,
aux aguets
J'ai appris la nouvelle de son
mariage
Le rire en milieu de phrase
étouffé
L'amour déjà empressé...
Elle était comme folle sur le
"rêve de l'oreiller" de l'être aimé.
J'ai rêvé dans la vraie vie ou en
songe ?
Dehors, la rangée de
chrysanthèmes s'est agitée sous
la rosée.
Mes deux mains appuyées,
écrasant la vitre,
Sursautant, toute souffrance
oubliée...
J'ai chanté quelques paroles
insensées :
Des feuilles mortes voltigèrent
jusqu'à dans ma chambre
Quelques phrases incohérentes
griffonnées
Seuls les fous qui veulent les lire
Peuvent comprendre ce que
mon coeur voulait dire.

*Traduction de **Nguyễn Thị Minh
Châu**
Collège Français de Nha Trang*

Crazy Love
Lưu Trọng Lư

Seventeen springs, you haven't
yet known sorrow,

Nàng điên trên "gối mộng" người
thương.

Ta mơ trong đời hay trong mộng ?

Vùng cúc bên ngoài, động dưới
sương.

Ta dí đôi tay vào miếng kính,

Giật mình quên hết nỗi đau thương...

Ta hát dăm câu vô nghĩa lý:

Lá vàng bay lả vào buồng ta

Ta viết dăm câu vô nghĩa lý

Người điên xem đến hiểu lòng ta.

Lưu Trọng Lư

The love you brought, where did
it come from?

You are beautiful, and my heart
is young,

We drift together in our first
dream.

Love, as clear as the water in a
blue sea,

As magical as the moon slipping
through curtains;

Light as flowers dancing in the
morning sun,

Resonating like the waves at
night...

That night, the autumn moon fell
beneath the bridge,

You smiled, you spoke through
the entire night;

We thought love would last
forever,

A love that would never age...

Time flows by with love...

By the bridge, the leaves have
fallen countless times!

Love, like a dream at the edge of
the world,

In a fleeting moment, bitterness
remains forever.

One goes to the mountains, the
other to the city,

Our paths diverge, love is left
behind.

Today, I sit and wait by the
window,

And hear the news that someone
has gotten married;

Before I finish my sentence, love
is gone...

She is mad on the "dream pillow"
of a lover.

Am I dreaming in life or in a
dream?

	The chrysanthemums outside, wet with dew, I press my hands against the glass, Startled, I forget all my pain... I sing a few meaningless lines; The yellow leaves fly into my room. I write a few lines of nonsense; Only the mad ones understand my heart. <i>Works of Lưu Trọng Lư</i> top 10 most beautiful poems by the poet LUU TRONG LU mytour.vn
--	--

ĐÔI MẮT

ĐÔI MẮT	LES YEUX Quelle fleur ne sera fanée À chaque saison passée ? Nul son de plus beau Ou de plus riche, n'est-ce pas ? Tes yeux, c'est une rivière Mon bateau va nager Juste au milieu De tes yeux. Le chant du luth-lune, mêlé Au parfum de la nuit, semblait égaré Rien de plus triste Que le cri suspendu du héron? Quel tour de magie pourrai-je faire ?
------------------	---

Mắt em là một dòng
sông
Thuyền anh bơi lội giữa
lòng mắt em

Có hoa nào qua mùa không héo?
Có tiếng nào giàu đẹp hơn không?
Mắt em là một dòng sông
Thuyền anh bơi lội giữa dòng mắt
em.

Đàn "nguyệt dạ" hương đêm bay lạc
Gì buồn hơn tiếng vạc lưng chừng?
Phép gì khỏi nhớ đừng trông
Mắt em bỏ túi, vắng lòng đem soi.

Lưu Trọng Lư

Et tu ne vas plus me manquer
Ne plus t'attendre, ne plus te
guetter
Tes yeux dans ma poche cachés,
Ne plus les ressortir
Que pour m'y mirer
Quand tu vas me manquer.

Traduction de **Nguyễn Thị Minh
Châu**
Collège Français de Nha Trang

GIANG HỒ

Mời anh cạn hết chén này,
Trăng vàng ở cuối non tây ngậm buồn.
Tiếng gà đã rộn trong thôn,
Nửa đời phiêu lãng chỉ còn đêm nay.
Để lòng với rượu cùng say,
Chừ đây lời nói chua cay lạ thường!
Chừ đây đêm hãy đầy sương,
Con thuyền còn buộc, trăng buông lạnh
lùng!

L'AVENTURIER

Viens trinquer
Et vider ce verre, mon cher
À l'occident, au bout de la colline,
la lune dorée
De tristesse noyée
Dans le bourg, le chant du coq a
déjà retenti
Plus que cette nuit restée
À mi-parcours de cette vie
d'aventurier
Laissons le coeur et le vin, à coeur
joie, s'enivrer
Que des mots amers
En cet instant présent,
C'est étonnant !
En cet instant présent
Que la nuit soit détrempée
De perles de rosée
Le bateau toujours attaché
Sous la lune, froide dans sa clarté.

En cet instant présent,
Rien que de la tristesse
Avec la Lune et l'Eau

Chừ đây trăng nước nã nùng,
Chừ đây hoa cỏ bên sông rữ buồn.
Tiếng gà lại rộn trong thôn...
Khoan đừng tơ tưởng vợ con ở nhà
Giờ này còn của đôi ta,
Giang hồ rượu ấy còn pha lệ người,
Ô sao rượu chẳng kê môi,
Lời đâu kiêu diễm cho nguôi lòng chàng?

Tay em nâng chén hoàng hoa,

En cet instant présent,
Aux abords de la rivière, fleurs et
herbes, de chagrin déjà fanées.
Au village, le coq a de nouveau
chanté ...
Ne pense surtout pas à ta famille
là-bas
Cette heure est encore à nous
deux, tu sais.
Ô aventurier, tes larmes ont été
mêlées
À ce vin, il ne faut pas l'oublier.
Pourquoi ne pas y tremper
Tes lèvres, ô mon cher
Quelles exquises paroles à te dire
Pour t'apaiser?

Ta main soulevant la coupe de
fleurs jaunes,
Juste une gorgée de vin,
Ce n'est pas la peine
De t'inquiéter pour moi.
Prête plutôt ton oreille à écouter
L'impassible fleuve s'écouler,
Le vent taquin, envers la lune,
Sur la grève qui joue
l'indifférence.
Ce n'est qu'une gorgée
Pourquoi t'en soucier

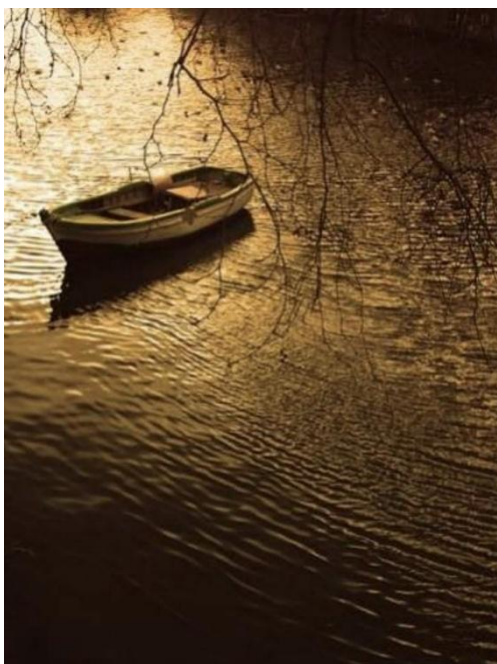
Sá gì hớp rượu vì ta bận lòng.
Hãy gượng lắng nghe dòng sông chảy,
Gió đùa trăng trên bãi lạnh lùng.
Sá gì hớp rượu, bận lòng,
Đợi gì môi nhấp rượu nồng mới say?
Hãy nhích lại đưa tay ta nắm

Hãy buông ra đắm thắm nhìn nhau.
Rồi trong những phút giây lâu,
Mắt sầu gợn sóng, lòng đau rộn tình.
Phút giây ấy, ta mình ngây ngất,

Pourquoi attendre d'avoir les
lèvres humectées
D'alcool, pour nous enivrer?
Viens plus près,
Laisse-moi tenir ta main.
Tiens, je vais la libérer,
En face à face,
On va s'échanger
De tendres regards.
Quelques longues minutes
d'intimité,
Et les yeux tristes, comme des
vagues, devenus agités,
Le coeur en peine, d'un ardent
amour s'étant embrasé
En une minute, moi-même
comme extasié.
Pourtant bien attaché
À l'arbre, le bateau l'a soudain
abandonné.
Laisse-moi te devoir ce verre.

Saisis le fil du destin d'un
coeur brisé, à cause de moi.
Un petit instant,
Laisse-moi allumer un peu
d'encens avant !
Attendons de voir la fumée
En volutes remonter

Bỏ con thuyền buộc chặt, rời cây.
Cho ta khát chén rượu này,

Vì ta em hãy lựa dây đoạn trường.
Khoan để đốt chút hương trầm đã!
Đợi trầm bay rộn rã lời ca...
Nghe xong ta ngắm trời xa,
Dòng sông Ngân đã nhạt mờ từ lâu.

Dans l'ambiance de chants
animés.

À la fin, admirons le spectacle
lointain,

La Voie Lactée s'est effacée
depuis longtemps.

Au village, le chant du coq
hâtif, pressant

L'aube s'est pointée derrière
les rangées de bambous.

Voyant tes lèvres d'un rouge
pâle

J'ai eu un sursaut en pensant

À ma femme et mes enfants

À partir de ce jour-là, c'est fini
pour moi de vadrouiller.

Avec le temps, plus habitué
aux relations familiales.

Quelquefois, le mode de vie
bohème me manque

Sa silhouette resurgit et
disparaît, tantôt proche,
tantôt loin

Il me semblait d'avoir entendu
ses appels à travers le lac

Mes yeux embrouillés de
larmes, désireux de poursuivre
la vision

Tiếng gà đã gáy mau trong xóm,
Bình minh đã rạng khóm tre cồn.
Trông nàng môi nhạt màu son,
Giật mình ta nhớ vợ con ở nhà,
Từ đấy chẳng bao giờ phiêu lãng,
Niềm thê nhi ngày tháng quen dần.
Đôi phen nhớ cảnh phong trần:
Bóng nàng ẩn hiện xa gần đâu đây.
Tưởng nghe tiếng gọi nơi hồ hải,
Mắt lệ mờ ta mãi trông theo,
Trong buồng bỗng tiếng con reo,
Vội vàng khép cửa gió heo lạnh lòng.

Đêm ấy rượu nàng ta không uống,
Từ sau thề không uống rượu ai.
Đôi phen ngồi ngóng chân trời,

Soudain, des cris d'enfant
venant de la chambre.

La fenêtre, vite refermée

Au nez du vent

Froid et indifférent.

Cette nuit-là, ton vin, je ne l'ai
pas bu

Et juré qu'à l'avenir,

Je ne boirai celui de quelqu'un
d'autre

Il m'est arrivé

Quelquefois, de guetter
l'horizon

Sans penser à cette vie
aventurière

Docile comme un jeune
mouton.

L'herbe autour du jardin ayant
meilleur goût à grignoter.

Derrière moi, des rires
sonores

Me retournant vivement,

Voilà mon fils souriant,

Me tendant un petit flacon
d'alcool

"Tiens, c'est pour toi, de la
part de maman"

Un bref sursaut, me rappelant,

Chẳng bao giờ nghĩ đến đời phiêu lưu.
Ngoan ngoan như con cừu non dại,
Cỏ quanh vườn cắn mãi còn ngon.
Sau lưng nghe tiếng cười dòn,
Vội vàng ngoảnh lại... thẳng con vẫn cười.
Nó đưa ta một chai rượu bé,
Bảo rằng: "Đây, rượu mẹ dâng cha"
Giật mình ta mới nhớ ra:
Là ngày sinh nhật vợ ta đó mà!
Ta uống chẳng hoá ra lỗi hẹn,
Mà từ nan đâu vẹn đạo chồng!
Than ôi! trời giá đêm đông,
Màu du tử thực bên lòng hết sôi?
Chén lại chén kề môi thủ thi,
Càng với càng tuý lúy càng đầy!
Lúc tỉnh rượu lặng ngồi bên án,
Trông vào gương, lẫn trán có vôi;
Vợ con khúc khích đừng cười,
Còn ta vô ý lệ rơi xuống bàn,
Hết say vẫn bàng hoàng trong mộng
Xót xa thay cái giống giang hồ!
Ngón đàn thêm một đường tơ,
Mà người sương gió nghìn thu nhọc nhằn,

Thôi rồi ra chốn nước non,
Lồng son lại để sổ con chim trời.
Thú hồ bể quyến mời du tử,
Niềm thê nhi khôn giữ được người.
Biết sao trái được tính trời,
Giang hồ cốt ấy, trọn đời phiêu linh...
Hôm nay ngồi rũ canh trường,
Nơi thuyền trọ, rượu quỳnh tương ai mời
Người dâng rượu xa nơi trần giới,
Lạnh lòng thay gió thổi đêm đông !

Aujourd'hui, c'est
l'anniversaire de ma femme !

Si je bois, ça signifie

Ma promesse, je l'ai trahie

Mais refuser, c'est le non-
respect du devoir conjugal !

Hélas ! Il fait un froid glacial

En cette nuit hivernale.

Le voyage, dans le coeur,

N'ayant plus cette attrayante
couleur longtemps attisée ?

Un verre après un autre,

Contre nos lèvres,

Doux murmures.

Des verres vides,

Encore plus ivre,

De nouveau, pleins

Assis à côté de l'autel, une fois
désaoulé,

Le miroir m'a renvoyé le reflet

D'une ride, sur le front, de
chaux barbouillée.

Debout juste à côté,

Ma femme et mon fils ont, de
plus belle, gloussé de rire.

Tuy người đã khuất non sông,
Mặt hoa lãnh đẵng như lồng dưới trăng
Mường tượng thấy tung tăng cười nói,
Như tưởng chừng người mới hôm qua!...
Nào hay nghìn cổ cách xa,
Tài tình đến thế mà ra hão huyền!
Hoạ còn chút trong thuyền dẫu cũ,
Cây đàn tranh mốc ử trên phen,
Phím long, dây đã rỉ rên,
Còn nguyên trên gỗ ghi tên họ người.

Nàng xưa vốn một loài trăng gió
Cũng vì vương váu nợ cầm ca
Một đi lìa cửa lìa nhà,
Nắm xương tàn lạnh phương xa gửi nhờ.
Đêm nay hoạ có mình ta,
Đốt hương trầm cũ chờ ma dạo đàn.

Lưu Trọng Lư

Et moi, laissant des larmes
tomber par mégarde, sur la
table.

Plus d'ivresse mais, encore
sous le choc du rêve

Désolé, quel genre de
vagabond j'ai été.

Une autre corde ajoutée pour
le doigt à jouer

Que l'aventurier a beaucoup
enduré

Depuis une éternité.

Sitôt dit, sitôt fait, vers les
horizons lointains, il va filer

La cage a laissé l'oiseau du ciel
s'échapper

Le plaisir de voir les océans et
rivières

N'a de cesse d'y inviter le
voyageur

Le devoir familial,

L'amour du foyer,

Rien ne peut le retenir.

La volonté divine, comment la
contrarier

L'âme de tout aventurier

Toute une vie destinée à
l'errance...

Aujourd'hui, une nuit à veiller

Assis ainsi, prostré,

Sur le bateau- gîte de location,

Le vin parfumé offert par
quelqu'un

Et celle qui a servi le verre

De très loin, ne faisant plus
partie de ce monde,

Quelle froideur, le vent
nocturne d'hiver!

Malgré son être éthéré

Sous la lune, elle apparaît
comme une fleur, encadrée.

L'imaginer rieuse, en train de
gambader

Comme si c'était hier!

Sans discerner que des siècles
les séparent

Si ingénieux, il faut le
reconnaître, mais ce n'était
qu'une illusion.

Il se peut qu'il y ait

Encore quelques affaires
restées

Dans ce vieux bateau du passé

La cithare couverte de
moisissure sur l'étagère
Chevalets décollés, cordes
rouillées
Sur le bois, n'est resté entier
Que son nom gravé.

Jadis, elle devait être à
l'origine, lune ou vent comme
entité

Une artiste – musicienne née
Primo, quitter famille, foyer,
Ses cendres froides, au loin
confiées.

Cette nuit, au spectacle, il n'y
a que moi

Brûler l'encens et attendre le
fantôme jouer.

Traduction de **Nguyễn Thị
Minh Châu**

*(Collège Français de Nha
Trang)*

The Wanderer
Luu Trong Lu

Come, let's drink this cup dry,

The golden moon at the end
of the western hills holds its
sadness.

The rooster crows in the
village,
Only tonight remains in this
wandering life.

Let the heart drown in the
wine's embrace,
Now, words sting with strange
bitterness!
Now, let the night be filled
with mist,
The boat is still tethered, the
moon coldly descending!
Now, the moon's reflection on
the water feels mournful,
Now, the flowers and grass by
the river droop in sorrow.

The rooster crows again in the
village...
But don't think of wife and
children back home,
This moment belongs to us,
The wanderer's wine still
carries a tearful tune,
Oh, how the wine never
touches my lips,
Where are the sweet words to
ease your heart?
Your hand raises the golden
cup,

Why worry about sipping wine
when my heart is troubled?
Let's pause and listen to the
river's flow,
The wind plays with the moon
on the cold shore.
Why worry about sipping
wine, my heart distracted,
What does it matter if I drink it
to become intoxicated?
Come closer, let me take your
hand,
Let go, let us gaze deeply at
each other.
And in those moments, the
sorrowful waves rise in your
eyes, the pain swelling in my
heart.
In that instant, we are lost in
intoxication,
The boat is anchored tight,
leaving the tree.
Let me delay this drink, my
dear,
As you choose the rope that
ties us together.
Wait, let's burn a little
incense,
Wait for the fragrance to fill
the air with song...
Afterward, I'll gaze far away,
The Milky Way has long faded
into the distance.
The rooster crows early in the
village,
Daybreak brightens the grove

of bamboo on the island.
Looking at your lips, tinted
with lipstick,
Suddenly I remember my wife
and children back home.
From that day on, I never
wandered again,
Those memories of family
became familiar with time.
Sometimes I remember the
life of a wanderer:
Her shadow flits between near
and far.
I imagine hearing her call
across the lake,
My eyes blur as I follow her,
In the room, I hear the child
cry,
I quickly close the door, the
cold wind blows in.
That night, she did not drink
the wine,
Since then, I swore I would
never drink for anyone.
There were moments spent
staring at the horizon,
I never thought again about a
life of wandering.
Docile like a young sheep,
The grass around the yard
tasted better than before.
Behind me, I hear the laughter
of my son,
Turning quickly, I see him
laughing still.
He hands me a small bottle of

wine,
And says, "Here, this wine is
for you from mother."
It dawns on me—today is my
wife's birthday!
I drink, realizing I had broken
my promise,
And failed to live up to the
duties of a husband!
Alas! The cold winter night,
But the last drop of wine has
long been gone.
Another cup, close to my lips,
And as it empties, I become
more intoxicated!
When sober, I sit in silence
beside the desk,
Looking into the mirror, the
wrinkles on my forehead
stand out;
My wife and children laugh
softly, don't mock me,
But I sit absent-minded, a tear
falls on the desk.
Once the intoxication fades, I
am still haunted in my dreams,
Saddened by the life of a
wanderer!
Another string added to the
instrument,
While the traveler suffers
through the thousand winds.
It's over, heading out to
distant lands,
The rosy cheeks fade, leaving
the birds behind.

The pleasures of the lakes and
rivers are long gone,
The love of family, hard to
preserve.

What can be done against
fate?

The wanderer's fate is to drift
endlessly...

Today, I sit here, guarding the
long night,

At the boat inn, someone
offers me wine,

The wine from afar, far from
the world of mortals,

The wind blows coldly through
the winter night!

Although the person is gone
from this world,

Her face still lingers like the
moon beneath the sky.

I imagine hearing laughter
from her,

As if she were here just
yesterday!

But alas, the centuries have
passed,

So much talent wasted,
leaving only empty promises!

Maybe there's still some old
wine hidden in the boat,

The zither gathering dust in
the corner,

The strings rusting, the wood
still bears her name.

She was once like the moon,
drifting in the winds,

	Now, she has gone, leaving only memories. Tonight, perhaps I am alone, Burning old incense, waiting for her ghost to play the zither. <i>top 10 most beautiful poems by the poet LUU TRONG LU mytour.vn</i>
--	--

NẮNG MỚI

NẮNG MỚI <i>Tặng hương hồn thầy mẹ.</i> Mỗi lần nắng mới hắt bên song, Xao xác, gà trưa gáy náo nùng, Lòng rười buồn theo thời dĩ vãng, Chập chờn sống lại những ngày không. Tôi nhớ mẹ tôi, thuở thiếu thời Lúc người còn sống, tôi lên mười; Mỗi lần nắng mới reo ngoài nội, Áo đỏ người đưa trước giậu phơi.	NOUVEAU SOLEIL Lưu Trọng Lư <i>À la mémoire de mes parents</i>
---	---

Hình dáng mẹ tôi chữa xoá mờ
 Hãy còn mường tượng lúc vào
 ra:

Nét cười đen nhánh sau tay áo
 Trong ánh trưa hè trước giậu
 thưa.

Lưu Trọng Lư

Chú thích :

*Một số bản in các chữ “mẹ” là
 “me”.*

À chaque fois, dès son
 arrivée,

Le nouveau soleil
 éclaboussait de lumière
 les volets

L'après-midi perturbé

Par des cris plaintifs du
 coq accablé

Mon cœur serré

En pensant au passé.

Des flashes et je revis ces
 jours manqués

Ma mère en pensées

Quand j'étais encore un
 enfant

De son vivant, j'avais alors
 dix ans

Chaque fois que le
 nouveau soleil dansait
 dehors

Ma mère mettait sa
 tunique rouge à sécher

Devant les haies

Sa silhouette n'étant pas
 encore floue

Il m'est facile de l'imaginer

Dans un va et vient
 régulier

Son sourire noir caché

NỤ CƯỜI ĐEN – SOURIRE NOIR

Le sourire noir
(Nụ cười đen)

Derrière la manche de sa
tunique, comme à
l'accoutumée

Dans l'éclat de l'été

Devant les haies
clairsemées.

Traduction de **Nguyễn Thị
Minh Châu**

*(Collège Français de Nha
Trang)*

NOTES :

Le *nouveau soleil*, le soleil
d'Avril, les premiers jets
qui viennent éclabousser
les volets.

Le genre de soleil qui
perce les nuages, après
une pluie qui aime traîner
en longueur...

C'est le soleil de début de
saison, l'été qui s'annonce
avec un éclat de lumière
douce, fragile.

**NEW
SUNSHINE**

Each time the new
sunshine shines
through the window.

The rooster's midday
crow calls out
mournfully;
My heart is heavy with
memories of the past,
Faintly bringing back
those lost days.
I remember my mother
when she was young,
When she was still alive
and I was ten;
Every time the new
sunshine called from
the field,
She would pass by with
her red dress hanging
by the fence.
The image of my
mother is not yet
blurred,
Her figure still clear as
she came and went,
Her smile hidden
behind her sleeve,
In the midday light, by
the open fence.

New Sunshine
***top 10 most beautiful
poems by the poet LUU
TRONG LU***

NỤ CƯỜI ĐEN – LE SOURIRE NOIR

La coutume (Nord du Vietnam & Centre du Vietnam) de teindre les dents en noir, vient de la chique de bétel qui causait des soucis d'esthétique et d'hygiène. C'était un "must" à l'époque et tout le monde trouvait ça beau. Aux grandes occasions, fêtes ...il fallait les reteindre pour leur donner un noir plus dense et plus brillant encore. La coutume peut s'étendre aux hommes, mais c'est plutôt rare.

BÀN TAY EM – Bài thơ tặng vợ - *Em chải lại đời anh*

LƯU TRỌNG LƯ'

BÀN TAY EM

Cái màu nhiệm vô biên
Qua bàn tay em mỗi ngày hiển hiện

TES MAINS

Sous tes mains, la
magie sans fin

Đàn đã qua bao cung gió chuyển
Còn vọng vang tiếng nhân tơ đầu
Sáng nay, em nghĩ gì, nghĩ gì anh biết
Khi giữa giờ bão tố hoa vẫn tỏa một mùi hương
Và đêm nay bàn tay em ở đâu, ở đâu anh biết
Khi anh đang ngồi lặng trước đèn chong Em là ánh
trắng khuya. Vẫn là của anh mặt trời mỗi sáng
Có những thu lá vàng rơi tả. Em chải lại đời anh
Em kéo từng múi khăn, em đem từng khuy áo
Mà với trăng sao, em đi trọn khúc ân tình...

Lưu Trọng Lư

Chaque jour performée
La cithare a traversé
Tant de mauvaises
tournures de vent
Quelque part l'écho
encore vibrant
Du premier son
Ce matin, à quoi tu as
pensé
Ce que tu as pensé
Je le savais déjà, tu sais
À l'heure où des
tempêtes faisant rage
La fleur continuait
d'exhaler son subtil
parfum
Et cette nuit, où ta main
s'est trouvée
Où ? Je le savais, tu
sais
Quand je gardais le
silence, assis devant la
veilleuse
C'était toi, ma lune de
chaque nuit
Et plus encore, mon
soleil de chaque matin

Il y a des automnes
Avec des feuilles
mortes
Dans de piteux états
Toi, tu rebrosses ma vie
Tu tires sur chaque pli
de linge
Tu recouds chaque
bouton
Mais avec la lune et les
étoiles
Tu vas jusqu'au bout de
la symphonie d'amour.

*Traduction de
**Nguyễn Thị Minh
Châu**
Collège Français de
Nha Trang*

Pour comprendre la poésie de Lưu Trọng Lư, il faut connaître un peu sa vie. Ses poèmes sont reliés étroitement aux événements de sa vie personnelle.

Une poésie qui alliait deux éléments essentiels : l'Amour et le Rêve.

Son premier amour a tourné court, parce que Lưu Trọng Lư aimait la vie d'aventurier plus que tout, à l'époque. La jeune fille était la plus belle élève du Lycée Đồng Khánh de Huế. Sa grande sœur, une connaissance de Lưu Trọng Lư, lui a demandé d'être le chaperon de Mlle Phùng Thị Cúc, le temps d'un voyage Huế - Hà Nội, en train. Il ne s'est pas contenté de lui servir de garde du corps, il l'a accompagné jusqu'au logement. Ce faisant, il a croisé un copain qui voulait l'inviter à prendre un pot chez lui, à côté. En ouvrant la fenêtre, Lưu Trọng Lư a découvert que cet appartement se trouvait juste en face de celui de Mlle Cúc. Il a donc profité de cette opportunité pour rester chez ce copain en colocataire. Et c'est

comme ça que cette jeune fille est devenue « La jeune sœur de la Tristesse et du Rêve pour l'éternité » (*Người em sầu mộng của muôn đời*)

Pourquoi ? Cette idylle n'était que des coups d'œil à la dérobée, quand la Belle faisait de brèves apparitions à la fenêtre. Comme tout premier amour timide, naïf. Un amoureux transi. Trop de romantisme et pas assez de courage pour courtiser l'élue de son cœur, même s'il leur est arrivé d'avoir une sortie en groupe.

D'où ces vers : **MỘT MÙA ĐÔNG – 1 & 2**

1 - Một mùa đông

Lưu Trọng Lư

Đôi mắt em lặng buồn
Nhìn thôi mà chẳng nói,
Tình đôi ta vời vợi
Có nói cũng không cùng.

Yêu hết một mùa đông
Không một lần đã nói,
Nhìn nhau buồn vời vợi
Có nói cũng không cùng.
Trời hết một mùa đông

Un certain hiver

En silence, tes yeux attristés
Me regarder mais sans parler
Semblait hors d'atteinte notre
incroyable amour, ma bien-
aimée
Même pour en parler,
Aucune possibilité
Tout un hiver
Pour t'aimer
Sans une seule parole
adressée,
On s'est regardé
Tristesse à l'infini
Même si on s'est parlé
Ça ne va rien donner.
C'est déjà un hiver passé.
Le vent continuait de souffler
À côté du palier
La saison des amours a touché
à sa fin
Les grues ont déjà franchi la
rivière.
Toi, assise à la fenêtre
Moi, au mur fleuri adossé
On s'est regardé
Les larmes aux yeux

Gió bên thêm thổi mãi,

Qua rồi mùa ân ái:
Đàn sếu đã sang sông.
Em ngồi trong song cửa
Anh đứng dựa tường hoa,
Nhìn nhau mà lệ ứa,

Một ngày một cách xa.
Đây là dải Ngân Hà,*
Anh là chim Ô Thước **
Sẽ bắc cầu nguyện ước
Một đêm một lần qua.
Để mặc anh đau khổ,
Ái ân giờ tận số,

Chaque jour un peu plus
distancé
Voici la Voie Lactée *
Et le Corbeau ** noir, mon rôle
à jouer
Pour faire le pont tant rêvé
Une nuit, juste une fois, on va
traverser...
Laisse-moi souffrir en secret
Notre amour, c'est terminé
Les fenêtres fermées !
Aussi fermé
Tout un cœur entier !

Traduction de **Nguyễn Thị
Minh Châu**
Collège Français de Nha Trang

Notes :

*La Voie Lactée **
*Le corbeau** :*

Il s'agit d'une légende d'origine chinoise. Les corbeaux doivent faire un pont en juillet (suivant le calendrier lunaire) sur le fleuve de la Voie Lactée, pour aider deux amoureux (condamnés par l'Empereur du Ciel, à cause d'une faute) à se rejoindre une fois par an.

Khép chặt đôi cánh song! Khép cả một tấm lòng! LƯU TRỌNG LƯ' <i>Chim Ô thước* *: trong cổ tích xuất xứ từ Trung Quốc « Ngưu Lang - Chức Nữ » .</i> Tháng 7 âm lịch, loài quạ lên trời làm cầu cho Ngưu Lang và Chức Nữ gặp nhau, vì sông Ngân (dải Ngân hà*) không có cầu nào cả.	
---	--

2/ MỘT MÙA ĐÔNG

2 - MỘT MÙA ĐÔNG LƯU TRỌNG LƯ' Tặng D.C	UN CERTAIN HIVER Toi, la jeune fille à la fenêtre Et moi, le nuage aux quatre horizons Dans le sillage du vent Toujours errant Pendant ce temps De velours et de soie drapée, Tu restes allongée. Tu n'es qu'une <i>jeune soeur</i>
---	---

Em là gái trong khung cửa,
Anh là mây bốn phương trời,
Anh theo cánh gió chơi vơi,
Em vẫn nằm trong nhung lụa.

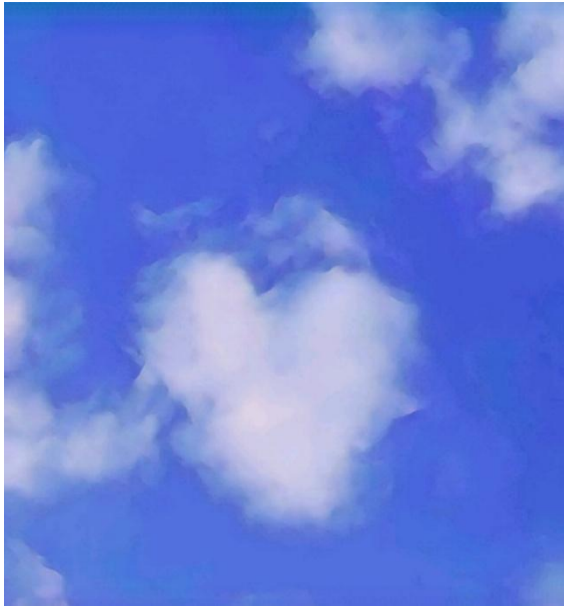
Celle du Rêve et de la Tristesse,
pour l'éternité.

Ton amour, comme la neige des
sommets
Merveilleux portrait immortel de la
perfection.

Qu'est-ce qui t'a pris d'être une
telle beauté
Pour rendre mon coeur
Si malheureux ?
Qu'est-ce qui t'a pris aussi
De t'asseoir à la fenêtre ainsi
Pour lier le fil du destin au coeur
du poète que voici
L'endettant à vie.

Qu'est-ce qui t'a pris d'être une
telle beauté
Pour faire tant pleurer
Des nuits printanières entières
Ou qui fait déborder
D'amour devant l'allée ?
Et les rêves inonder
Oreillers, couverture...le lit entier !

*Traduction de **Nguyễn Thị Minh
Châu**
Collège Français de Nha Trang*

Em chỉ là người em gái thôi,
Người em sầu mộng của muôn đời,
Tình em như tuyết giăng đầu núi,
Vắng vạc muôn thu nét tuyết vời.

Ai bảo em là giai nhân
Cho đời anh đau khổ ?
Ai bảo em ngồi bên cửa sổ
Cho vương váu nợ thi nhân ?

Ai bảo em là giai nhân
Cho lệ tràn đêm xuân ?
Cho tình tràn trước ngõ ?
Cho mộng tràn gối chăn ?

Lưu Trọng Lư

Vie familiale de Lưu Trọng Lư

Veuf avec deux enfants, il a connu une jeune fille de lignée royale et leur relation au début c'était entre « oncle et nièce », sans aucun lien de parenté, juste par respect de la hiérarchie d'âge, comme il se doit entre Vietnamiens : « *chú, cháu* »

Elle n'a pas voulu obéir à sa mère en rompant avec lui et a quitté sa famille pour le suivre et se marier avec lui, envers et contre tous. Ils ont eu beaucoup d'enfants ensemble.

Épouse aimante, mère modèle, elle s'est toujours arrangée pour préserver la vie de son mari, lui épargnant tout souci domestique. Une harmonie parfaite pour leur vie de couple, un bel exemple pour les enfants, d'après leurs confidences.

Le dernier des derniers poèmes de Lưu Trọng Lư, juste avant le dernier soupir

trời đã về chiều buồn tà vơ vẩn tà	Le soir est déjà tombé Tristement Errant Qui vais-je chercher Maintenant ? Qui peut réussir à me trouver ?
--	---

ta đi tìm ai

bây giờ?

ai tìm ta rồi?

trăm khoá không giữ nổi ta,

ta như con chim giữa trời

vô ích! vô ích! vô ích!

không ai giữ nổi ta hết

ta đi tìm người ta yêu...

Lưu Trọng Lư

Cent cadenas ne pourront jamais me retenir,
Je suis comme l'oiseau au cœur du ciel
Inutile ! Inutile ! Inutile !
Personne ne pourra me retenir
Je m'en vais chercher
Ma bien-aimée ...

Traduction de **Nguyễn Thị Minh Châu**
Collège Français de Nha Trang

Thơ của LƯU TRỌNG LƯ :

+ Tiếng thu (1939), 52 bài

+ Tỏa sáng đôi bờ (1959)

+ Người con gái sông Gianh (1966)

- + Từ đất này (1971)
- + Chị em (1973)
- + Bâng khuâng (1988)
- + Bao la sâu (1989)
- + Cung đàn mùa xuân (nhạc Cao Việt Bách)
- + Nắng mới (in trong tập thơ “Tiếng thu” năm 1939)